

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 2 (1891)

Piektdien, 1957. g. 4. janvārī

13. gads

Ātrāk izpildīt līgumu kokmateriālu sagādē — svarīgs šodienas uzdevums

Vairāk kokmateriālu valstij — lūk, pirmais un svarīgākais mežrūpniecības darbinieku uzdevums. Tā kā šī diženā uzdevuma realizēšana MRS ļaudīm aicina ti art kolchoznieki.

Un tieši tagad, kad iestājusies ziema, ir visizdevīgākais laiks kolchoziem izpildīt slēgtos līgumus ar MRS par zināma daudzuma koksnes sagatavošanu un izvešanu. Bez tam šiem kolchoziem ir izdevīgi ziema, kad lauksaimniecībā darba mazāk, piedalīties kokmateriālu sagatavošanā uz līguma pamata un saņemt atlīdzību nauda, iegādāties lopbarību, jo par katru izstrādes normu saņem 8 kg auzu.

Kolchoznieku darba apmaksa krietni lielāka nekā citiem gadiem. Piemēram, Mičurina vārdā nosauktā kolchoza (Rumbas ciems) ļaudis par vienu kubikmetru sagatavotās vai izvestās koksnes saņem 41,76 rubļus. Pavisam kolchozs sagatavos 380 kbm koksnes, saņemot vairāk nekā 15 tūkstoš 800 rubļu un 1050 kg auzu.

Pie labas gribas kolchoziem līgumos paredzēto koksnes daudzumu ir iespējams sagatavot īsā laikā. To pierāda kolchoza „Uzvaras karogs” pieredze. Šeit valde uz cīsmām diendienā norīko 10—16 kolchozniekus. Šo ļaužu darbs prasmiģi organizēts, un viņi dienas uzdevumu izpilda un pārsniedz. Uz šodienas kolchozniekiem no līguma paredzētā daudzuma vairs jāsagatavo tikai 30 kbm.

Darbus cīsmās uzsākuši kolchozi „Uzvara”, „Abava”, „Kopdarbība”. Art šo kolchozu ļaudis izdevīgājos laikā apstākļos sekmīgi pilda slēgtos līgumus.

Tomēr vairāku kolchozu valdes, kaut gan līgumus noslēgušas, vēl tikai gudro, ka drīz darbu cīsmās vajadzēšot saukt, bet tālāk par spriedelēšanu netiek. Tas sakāms par kolchoziem „Socialisma ceļš”, „Lisenko vārdā nosaukto, Raiņa vārdā nosaukto un citiem.

Lieki teikt, ka vilcīnāšanās ar kokmateriālu sagādi nav izdevīga pašiem kolchoziem. Jāgatavojas taču pavasara sējai, jāizved jo vairāk vietēja mēslojuma un jāveic daudzi citi darbi. Kavēties ar līgumu izpildi koksnes sagādē nozīmē atzīvēt arī šos darbus. Būs taču nenoliedzami lielākas priekšrocības, gatavojoties pavasarim, tiem kolchoziem, kas šīs dienas līgumus ar MRS izpildīs. Tāpēc katra kolchoza valde uzdevums — organizēt koksnes sagādi tā, kā to dara kolchoza „Uzvaras karogs” ļaudis.

Kolchoznieku piedalīšanās meža darbos uzliek zināmus pienākumus arī MRS darbiniekiem. Viņiem jāgādā, lai, kur tas vajadzīgs, būtu labas naktsmitnes, lai laikā tiktu ierādītas cīsmas, kārtīgi saņemtu pienācīgo atalgojumu.

Arī MRS kolektīva pienākums ir līdzās kolchozniekiem kāpināt kokmateriālu sagādes tempus, lai godam izpildītu pirmā ceturkšņa plānu, dotu valstij vairāk kokmateriālu.

PIRMINDAS ĻAUDIS

Cūkkopēja Līze Bože

Līzi Boži sastapām tani laikā, kad, kā saka, cūkkopēja var atvilkt elpu. Tas bija nedaudz pēc pusdienām: cūkas pabarotas, kūts iztīrta, lielajā lopbarības sagatavošanas katlā uz nelielas uguns vārījās barība „vakariņām”. Tādā brīdī arī visa kūts saime pavisam mierīga. Siles tikko iztukšotas, var tikami izstiepties uz grīdas.

Ar prieku cūkkope parādīja sivēnmātes kūti. Turpat jau apritējis 5. gads, kopš Līze Bože Ēdoles ciema Mičurina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli kopj cūkas. Tie nav bijuši vērtīgi darba gadi, tādēļ ir par ko pastāstīt.

Pašreiz cūkkope apkopj 12 sivēnmātes. Pērn viņa pavisam saņēma un saglabāja 194 sivēnus. Par sivēnu iegūšanas plāna pārsniegšanu saņēma premiju 12 sivēnus. Kopējas vainas dēļ nav bijis neviena sivēnu krišanas gadījuma.

Nevar sacīt, ka kūts būtu sevišķi laba lielu sivēnu metienu novietošanai. Tieši pretēji — aizgaldi mazi, telpa patumša. Tas prasa no cūkkopes vēl lielāku darba mīlestību. Vismaz divas reizes dienā rūpīgi jāiztīra kūts, pirms barošanas jāizmazgā siles. Diez cik bagātīga nav arī barības deva. Dienā katra sivēnmāte saņem 1,8 kg miltu, bie-

šu atgriezumus, auzu pelavas un sulīgo barību. Tādēļ nepieciešams barību rūpīgi sagatavot izbarošanai.

„Auzu pelavas vienmēr pirms barošanas plaucēju,” stāsta cūkkope. „Piefermas laikā pērnvasar izaudzēju apmēram 5 tonnas lopbarības biešu. Daļa glabājas stīrpās vēlākam laikam. Biešes pašreiz ir vienīgā sulīgā barība un tās izbaroju sasmalcinātas nepilnu spaini katrai cūkai. Sivēnmātes baroju trīs reizes dienā: rītos septiņos, pusdienās un sešos vakarā. Bez šaubām, vasarā pielietoju citādu kārtību. Tad cūkas galvenokārt uzturējās aplokā. Cūku pastaigu aplokā praktizēju vēl novembrī un decembra sākumā.

Ievērojamu vietu cūku barības devā zaļbarība ieņēma arī vasaras mēnešos. Šī nolūkā novietnes tuvumā iesēja lēcas, bet vīrs tām āboliņus. Pēc lēcauzu izbarošanas sulīgu un pilnvērtīgu zaļbarību nodrošināja jaunais āboliņš. Tas pietika pat līdz vēlam rudenim.”

Daudz vairāk pūļu prasa sivēni. Pēc 1. oktobra iegūts vēl tikai viens sivēnu metiens, bet drīzumā gaidāmi vairāki. Sivēni kūti uzturas sešas nedēļas. Triju nedēļu vecumā tos piebaro ar papildus barību, dodot 1,5 litrus svaiga piena dienā. Praksē gan b. Bože rīkojas tā, ka sākumā dod mazāk piena, bet pakāpeniski devu palielina. Sivēniem izbaro arī 0,5 kg kartupeļu dienā un minerālvienas, lai gan valde tās ne katru reizi savlaicīgi piegādā. Pēc metienu saņemšanas pirmās trīs dienas tos novieto atsevišķi no cūkām.

Čaklā cūkkope pati piegādā arī barību. Bieži pulkstenis jau rāda vēl vakara stundu, bet cūkkopēju var sastapt dzīvoklī, lasot laikrakstos pirmindnieku darba pieredzi. R. Rītums

RAJONA LAUKOS

Graudaugi izkulti

Lai laikus noslēgtu lauksaimniecības gadu un sastādītu gada pārskatu, kolchozā „Proletarietis” decembra otrajā pusē ne dienu nepārtrauca graudaugu kulšanu. Brigadierī rūpējās, lai kuļmašīnu vienmēr apkalpotu vajadzīgais kūlēju skaits, bet Kuldīgas MTS mehanizatori b. Fabriciuss un Nords darīja visu, lai labā darba kārtībā būtu kuļmašīna un traktors. Tā pānāca, ka darbā nekādu traucējumu nebija, ik dienas izkūļa paredzēto normu un graudaugu kulšanu pabeidza 30. decembrī.

Kolchoznieki tagad turpina sēklas labības tīrīšanu un kaltešanu.

A. Liepa

Remontē lauksaimniecības inventaru

Daudz darba šajās dienās lauksaimniecības arteļa „Abava” kalējiem Ernestam Balandinam un Intam Strēlniekam. Gatavojoties gada inventarizācijai, viss lauksaimniecības inventars tika savākts vienkopus un remontējamais nogādāts kalēju darbnīcās. Tagad abi kalēji remontē gan pavasara sējai vajadzīgo inventaru, gan arī zāles un labības plaujmašīnas. Izremontētas 5 ecēšas, vairāki arkli un 3 plaujmašīnas.

J. Koks

Vietējais mēslojums laukiem

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara” ļaudis jau tagad rūpējas par cukurbiešu ražām. Visās laukkopības brigādēs norīkoti vairāki kolchoznieki, kas dienā ved kūtsmēslus uz cukurbietēm paredzētajiem laukiem. Līdz šim kūtsmēsli izvesti ap 400 tonnu.

Jau pagājušajā gadā kolchoznieki pārliecinājās, ka vērtīgs mēslojums zālājiem un pļavām ir virca. Tāpēc arī šoziem ved vircu uz āboliņa laukiem. Šis darbs nesagādā grūtības un sokas labi, jo to veic šoferis b. Svilpis ar speciālu automašīnu — vircas veidēju.

K. Zars

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija D E K R E T S

Par Latvijas PSR vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanu sarīkošanu

Sakarā ar Latvijas PSR rajonu, pilsētu, pilsētu rajonu, ciematu un ciemu Darbaļaužu deputātu padomju pilnvaru izbeigšanos 1957. gada 27. februārī Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs nolēmj:

Noteikt par Latvijas PSR rajonu, pilsētu, pilsētu rajonu, ciematu un ciemu Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanu dienu svētdienu, 1957. gada 10. martu.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. Ozoliņš
Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Sekretārs K. Gailiņš
Rīgā, 1956. gada 30. decembrī

Uzsākti meža darbi

Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki meža darbus uzsāka 26. decembrī. Kolchozam pēc līguma ar MRS šogad pavisam jāsagatavo un jāizved 380

kubikmetri kokmateriālu. Jau no pirmās dienas cīsmās strādā 4 kolchoznieki, un līdz šim jau sagatavots vairāk kā 75 kbm kokmateriālu.

Z. Smilga

Izraksts no Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1956. gada 29. novembra

DEKRETA

apbalvoti:

- I. AR MEDAĻU „MĀTES MEDAĻA“ I PAKĀPI**
mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas sešus bērnus:
1. Uljanu Jēpifana m. Gulbi — kolchoznieci Kuldīgas rajona Imantas ciema padomē.
2. Teklu Voldemara m. Tīrumu — kolchoznieci Kuldīgas rajona Kabiles ciema padomē.
- II. AR MEDAĻU „MĀTES MEDAĻA“ II PAKĀPI**
mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas piecus bērnus:
1. Mici Friča m. Čiči — namamāti Kuldīgas rajona Kuldīgas pilsētā.
2. Helenu Adama m. Zeļenko — strādnieci Kuldīgas rajona Viestura ciema padomē.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs
K. OZOLIŅŠ

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Sekretārs
K. GAILIS

LKP Kuldīgas rajona komitejas biroja un Kuldīgas rajona darbajaužu deputātu Padomes izpildu komitejas 1956. gada 29. decembra sēdes

LĒMUMS № 1

Par ceļojošo sarkano karogu un karodziņu nodibināšanu

Nolūkā aktivizēt socialistisko sacensību rajonā Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas birojs un Kuldīgas rajona darbajaužu deputātu Padomes izpildu komiteja nolēmj:

- Nodibināt sekojošus ceļojošos sarkanos karogus:
 - 1) labākajam rajona kolchozam,
 - 2) labākajam rajona kolchozam lopkopībā,
 - 3) labākajam rajona rūpniecības uzņēmumam,
 - 4) labākajai rajona traktorū brigādei,
 - 5) labākajai rajona ciema padomei,
 - 6) labākajai rajona skolai.
- Nodibināt sekojošus ceļojošos sarkanos karodziņus atsevišķās saimniecības nozarēs:
 - 1) labākajai liellopu fermaī,
 - 2) labākajai cūku fermaī,
 - 3) labākajai putnu fermaī,
 - 4) labākajai laukkopības brigādei,
 - 5) labākajai laukkopības brigādei par labākiem sasniegumiem kartupeļu audzēšanā,
 - 6) labākajam dārkopības posmam,
 - 7) labākajam cukurbiešu audzēšanas posmam,
 - 8) labākajai rūpkombināta brigādei,
 - 9) labākajai remontu—celtniecības kantora brigādei,
 - 10) labākajam tautas namam,
 - 11) labākajai bibliotēkai,
 - 12) labākajam deju kolektīvam,
 - 13) labākajam dramatiskajam kolektīvam,
 - 14) labākajam korim,
 - 15) labākajam fizikultūras kolektīvam.
- Nodibināt sekojošus karodziņus atsevišķiem cilvēkiem—darba pirmrindniekiem:
 - 1) labākajai rajona slaucējai,
 - 2) labākajai rajona tēlu kopējai,
 - 3) labākajai rajona cūkkopei,
 - 4) labākajai rajona bekoncūku audzētājai,
 - 5) labākajai rajona putnkopei,
 - 6) labākajai rajona aitkopei,
 - 7) labākajam rajona ganam,
 - 8) labākajam rajona traktoristam,
 - 9) labākajam rajona kombainierim,
 - 10) labākajai sovchoza „Vārme“ slaucējai,
 - 11) labākajai sovchoza „Vārme“ cūkkopei,
 - 12) labākajam sovchoza „Vārme“ kombainierim,
 - 13) labākajam sovchoza „Vārme“ traktoristam.
- Ceļojošos sarkanos karogus un karodziņus par lopkopību un karodziņus labākajam traktoristam piešķirt katru mēnesi.
- Ceļojošos sarkanos karodziņus „Labākajam rajona kombainierim“ un „Labākajam sovchoza „Vārme“ kombainierim“ piešķirt ražas novākšanas periodā katru mēnesi.
- Ceļojošo sarkano karogu „Labākajai ciema padomei“ piešķirt divas reizes gadā.
- Visus pārējos karogus un karodziņus piešķirt katru ceturksni.
- Ceļojošos sarkanos karogus un karodziņus piešķirt Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas biroja un Kuldīgas rajona darbajaužu deputātu Padomes izpildu komitejas kopīgā sēdē.
- Lēmumi par ceļojošo sarkano karogu un karodziņu piešķiršanu publicējami rajona laikrakstā „Padomju Kuldīga“.

Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas sekretārs V. Blūms
Kuldīgas rajona darbajaužu deputātu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs P. Liepa

GADU MIJĀ

Vecgada vakarā kolchoza „Imanta“ laudis pulcējās savā klubā, lai pie bagātīgi klātiem galdiem un Jaungada egļītes sagaidītu gadu miju. Kopīgi ar kolchozniekiem ieradās daudzi viesi.

Kolchoza pašdarbības kolektīvs bija krietni papūlējies, lai netrūktu arī labu priekšnesumu. Jauktā kora izpildījumā labi skanēja Dārziņa „Minjona“, Melngaila „Senatne“, tautas dziesmas „Ai ciemiņi, ai kaimiņi“ un „Trīs putniņi skaisti dzied“.

Vīru dubultkvartets noskandēja latviešu tautas dziesmu „Bij man vienas rozes dēļ“, Daljalova „Aiz ezera linus sēju“ un citas dziesmas.

Skatītāju atzinību izpelnījās skečs un dialogs bb. Pilēga, Jēkabsona un Lācenberga iz-

pildījumā. Taču vislielāko atzinību iemantoja Vanaga vien-cēliens „Uz redzēšanos“ un Čehova stāsta „Kīrurģija“ dramatizējums.

Glūži nemanot aiztraucas stunda pēc stundas, un, lūk, pulksteņa rādītājs tuvojas divpadsmitiem. Mirkli zālē nodziest gaiss. Svētku salūta un sirenas svilpiens sveic Jaunā gada iestāšanos. Viens otru sveic kolchoza darbarūķi, izsaka savus vēlējumus.

Jaunais gads sagaidīts, atliek tikai priecāties. Bet kur gan vairāk prieka gūsi, ja ne raitā dejas ritmā. Kas par to, ja dažam jau krietna gadu nasta aiz muguras, matos mirdz sarma. Ne jau jaunie vien spēja iegūt miljonus rubļu. Te savs ieguldījums arī gados vecajiem.

R. Āre

Jaungada vakars Kuldīgas I vidusskolā

Sarīkojuma dienā skolā valda liela rosme. Un kā gan nē — pēc dažām stundām jā-sākas tik nepacietīgi gaidīta-jam sarīkojumam. Dejojājiem jāpabeidz sakārtot tērpi, aktieriem — skatuve. Bet arī klašu kolektīviem vēl daudz kas darāms.

Beidzot arī viss sakārtots. Skolas zālī pilda audzēkņi. Sajā vakarā sapulcējušies tik daudz skatītāju, ka daļai pat jāstāv. Jautrās čalas zālē apklust, kad piesaka lugas „Šokolādes princese“ izrādi. Galvenajās lomās ir 8. klases skolniece Velta Tālberga, 9. klases skolniece Rita Rugāja, 11. klases skolēni Līvija Ukstiņa, Rundāns un citi.

Turpinājumā internata meitenes dzied dažas dziesmas,

bet dejojāji izpilda dejas „Tracis“, „Krievu dejas“ un citas. Interesantas ir 10. klases skolniece Ārijas Runikas nolasītās kritiskās rindīņas par tādiem skolas zēniem kā 10. klases audzēkņi Bušmani un citiem. Jauki izskatās arī 10. klases skolēnu, Kuldīgas sporta skolas audzēkņu Bernhardes un Lādena izpildītie vingrojumi.

Priekšnesumi beidzas, un skolēni pulcējas klasēs, lai izlozētu un saņemtu dāvanas, ko kopīgi iegādājušies. Dažās klasēs darbojas „laimes akas“, bet citās skolēni saņem sadalītās saldumu paciņas. 9.-b klases audzēkņi „laimes akas“ laikā savā klasē dedzina arī eglīti.

R. Dzenīte

Pavasari sagaidīs labi sagatavoti

Gadu no gada Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki iegūst augstākas kultūraugu ražas. Arī 1957. gadā plānots izaudzēt ievērojami lielākas graudaugu, kartupeļu un citu kultūru ražas nekā pagājušajā gadā. Protams, tas prasīs daudz pūļu no visa kolchoznieku, kā arī Kuldīgas MTS mehanizatoru kolektīva. Tādēļ jau tagad kolchozā liek pamatus augstu ražu ieguvei.

Viens no ražu vairošanas pamatnoteikumiem ir bagātīgs mēslojums laukiem. Kolchozā sagatavots 6000 tonnu kūdras komposta, 600 tonnu avotkalķu nokrauts kaudzēs. Visu šo mēslojumu izvedīs uz tīrumiem Kuldīgas MTS mehanizatori. Biedra Freiberga brigāde, kura strādā Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā, apņēmusies pavisam izvest 10 tūkstoš tonnas vietējā mēslojuma, bet šās brigādes traktorists b. Rozenbergs viens pats apņēmis ar traktoru DT-54 izvest 5000 tonnu.

Lai mēslojuma izvešana noritētu sekmīgi, bez traucējumiem, kolchoznieki pagatavojuši 4 traktora slēpes.

Visa kopējā sējumu platība

kolchozā aizņems 744 hektarus, tas ir vairāk nekā pērn. Par vairākiem hektariem paplašināsies cukurbiešu, zāļu sējumi. Kolchozā rūpējas par sēklas sagatavošanu. Vecgada vakarā kolchozā pabeidza kulšanu. Bija paredzēts atbērt 332 cnt graudaugu sēklas, bet atbērts 374 centneri. Sekmīgs kolchozā bija Kuldīgas MTS mehanizatora b. Gebauera darbs. Ar sēklu tīrāmo mašīnu OS-3 viņš jau iztīrījis visu sēklu. Tagad tā novietota iepriekš rūpīgi sagatavotās klētīs.

Ievērojamu vietu kolchoza saimniecībā ieņem kartupeļi. Tādēļ valde un brigādiēri rūpējušies arī par kartupeļu sēklas atbēršanu. Atbērti visi plānā paredzētie 2419 centneri.

Kolchozā veikti lieli pasākumi zālāju sējumu paplašināšanai. Ar Kuldīgas MTS mehanizatoru palīdzību apgūtas jaunas zemes. Daļu no tām apsēs ar ilggadīgiem zālājiem. Šim nolūkam jau atbērti arī 10 cnt zālāju sēklas.

Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laudis stingri apņēmusies pavasari sagaidīt priekšzīmīgi sagatavoti.

V. Zīle

Ekonomikas padome pie MTS

Lai izraisītu vietējo darbinieku iniciatīvu, praktiski at-rāk atrisinātu svarīgos lauksaimniecības ekonomikas jautājumus, pie Kabiles MTS darbojas ekonomikas padome. Šī ekonomikas padome kā galvenos uzdevumus izvirzīju-si sakopot, analizēt, vispāri-nāt un ieviest ražošanā labā-ko kolchozu un MTS darba pieredzi gan atsevišķās saim-niecības nozarēs, gan kolcho-zos visumā. Tāpēc pirmkārt padome pētīs zonas un rajo-na kolchozu pieredzi lauk-saimniecībā. Tālāk, balstoties uz šo pētījumu pamata, izstrā-dās zināmus priekšliku-mus, projektus, rekomendācijas par noteiktiem jautājumiem. Darbs notiek piecās sek-cijās, ko vada attiecīgi specialisti, un katra no šīm sekcijām tuvākajos pāris mē-nešos izstrādās konkrētus priekšlikumus, ko ieviešim ražošanā zonas kolchozos.

Augkopības sekcija (vada b. Bitenieks) izstrādā mūsu ap-stākļiem piemērotu pareizu sē-jumu strukturu un augu seku projektus.

Lopkopības sekcija (vada b. Oškāle) izstrādā projektu za-lā konveijera iekārtošanai liel-lopū un cūku piebarošanai vasaras periodā.

Bez tam kopā ar augkopī-bas sekciju izstrādās kultivē-to plavu un ganību ierīkoša-nas plānu visiem zonas kol-choziem.

Grāmatvedības sekcija (va-da b. Melbergs) izdarīs paš-izmaksas aprēķinus divos zo-nas kolchozos, izstrādās tādu kolchoznieku izstrādes normu projektus, kas atbilstu pašrei-zējiem darba sasniegumiem un mehanizācijas līmenim, kā arī nodrošinātu izstrādes dienas vērtības pieaugšanu. Bez tam šī sekcija izstrādās arī rekomendācijas kolchozu vadošo darbinieku darba ap-maksas noteikšanai pēc iegū-tās produkcijas.

Organizācijas sekcija (vada b. Magonis) izstrādā vispārē-jos noteikumus komplekso brigāžu darbībai un rekomen-dācijas progresīvi—premiālās darba apmaksas sistēmai.

Racionalizācijas sekcija (va-da b. Anspuks) gatavo pro-jektus organiskā mēslojuma iegūšanas, kompostēšanas, pār-vadāšanas un izkliešanas mehanizācijai, kā arī projektu pareizai agregātu komplektē-šanai, izmantojot pilnīgi trak-toru jaudu un mūsu MTS ri-cībā esošo piekabes inventaru.

Šim jaunajam pasākumam, ko sāka Kabiles MTS ekono-mikas padome, ir liela prak-tiska nozīme zonas kolchozu attīstībā. Svarīgu uzdevumu veikšana būs atkarīga no sek-ciju vadītājiem un visu zonas partijas, lauksaimniecības spe-cialistu un kolchozu valžu un arī katra kolchoznieka atbalsta.

A. Krauklis,

LKP rajona komitejas sekretārs
Kabiles MTS zonā

P Ā R S K A T S

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas kolchozos laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz 1957. gada 1. janvarim

Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidējā no gov. litros	Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidējā no gov. litros
1.	G. Sproģe	„Uzvara”	512	60.	L. Teberniece	Leņina v. n.	232
2.	O. Frijare	„Imanta”	512	61.	A. Mazā	„Kopdarbība”	231
3.	A. Pūpele	Kārļa Marksa v. n.	478	62.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs”	229
4.	P. Bieriņa	„Imanta”	477	63.	K. Rožkalne	„Brīvība”	228
5.	E. Zemeshalne	„Imanta”	469	64.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs”	228
6.	L. Merclina	„Uzvara”	448	65.	A. Grundule	„Sarkanais karogs”	227
7.	J. Miķelsone	„Imanta”	439	66.	S. Novicka	„Imanta”	227
8.	E. Arāja	„Grauds”	433	67.	J. Kleina	Staļina v. n.	225
9.	M. Garkalna	„Uzvara”	424	68.	J. Daņiloviča	Staļina v. n.	224
10.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs”	400	69.	M. Celmiņa	Staļina v. n.	223
11.	E. Bīrziņa	„Grauds”	399	70.	E. Griže	„Uzvaras karogs”	222
12.	V. Gotliba	„Uzvara”	393	71.	A. Freija	„Uzvaras karogs”	222
13.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	393	72.	E. Beņislavska	Leņina v. n.	221
14.	V. Andersone	„Imanta”	393	73.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs”	220
15.	Ie. Strausa	Kārļa Marksa v. n.	390	74.	J. Stepanoviča	„Sarkanais karogs”	219
16.	R. Strāķe	„Uzvara”	387	75.	M. Grandberga	„Kopdarbība”	216
17.	A. Madelane	Kārļa Marksa v. n.	374	76.	A. Vibule	„Kopdarbība”	215
18.	E. Miķelsone	„Imanta”	373	77.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	215
19.	N. Šabane	„Uzvaras karogs”	370	78.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs”	214
20.	M. Kivite	Staļina v. n.	369	79.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	214
21.	A. Sproģe	„Uzvara”	566	80.	M. Bērziņa	„Brīvība”	212
22.	T. Freimane	„Uzvara”	348	81.	L. Tetere	„Kopdarbība”	210
23.	R. Gotliba	„Uzvara”	346	82.	A. Poņemēckis	„Sarkanais karogs”	209
24.	O. Kimene	„Imanta”	337	83.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	206
25.	P. Goltmane	Kārļa Marksa v. n.	329	84.	E. Heidemane	Staļina v. n.	202
26.	L. Celma	„Grauds”	322	85.	J. Kalna	„Uzvaras karogs”	201
27.	M. Stepena	Leņina v. n.	321	86.	A. Tetere	„Kopdarbība”	201
28.	K. Bērziņa	Staļina v. n.	314	87.	Z. Mazā	„Kopdarbība”	201
29.	M. Līge	„Uzvara”	312	88.	A. Beņislavska	Leņina v. n.	199
30.	V. Ose	Leņina v. n.	312	89.	A. Freimane	„Brīvība”	197
31.	K. Elerte	„Uzvaras karogs”	311	90.	A. Heidemane	Leņina v. n.	195
32.	K. Braže	„Grauds”	310	91.	V. Bergholde	Staļina v. n.	194
33.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs”	298	92.	M. Bērziņa	„Brīvība”	194
34.	A. Grābante	„Grauds”	296	93.	Dz. Bergholde	Staļina v. n.	191
35.	A. Priedola	„Grauds”	291	94.	M. Melke	„Sarkanais karogs”	191
36.	A. Zujeva	„Uzvaras karogs”	289	95.	E. Silkalna	„Sarkanais karogs”	190
37.	A. Dermaka	„Uzvara”	288	96.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs”	190
38.	O. Geršmane	„Uzvaras karogs”	287	97.	A. Gintava	„Uzvaras karogs”	190
39.	A. Kurmiņa	Leņina v. n.	287	98.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	184
40.	M. Mazkalne	„Imanta”	283	99.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	180
41.	Ie. Eida	„Imanta”	283	100.	L. Priede	Staļina v. n.	179
42.	L. Bārdiņa	„Uzvara”	282	101.	E. Sprīģe	Leņina v. n.	178
43.	A. Zommere	„Imanta”	281	102.	V. Eglāja	Leņina v. n.	175
44.	Ie. Leite	Staļina v. n.	276	103.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs”	175
45.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	275	104.	Z. Rāģe	„Brīvība”	168
46.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	274	105.	A. Vibule	„Kopdarbība”	163
47.	V. Simsona	„Uzvaras karogs”	274	106.	E. Leismane	„Kopdarbība”	161
48.	B. Vēze	„Sarkanais karogs”	274	107.	A. Minova	„Kopdarbība”	156
49.	Dz. Meijere	„Grauds”	272	108.	O. Zēvalde	„Kopdarbība”	155
50.	A. Vēze	„Uzvara”	266	109.	E. Kurnava	Leņina v. n.	155
51.	A. Pūpele	Kārļa Marksa v. n.	265	110.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	152
52.	M. Klevinska	„Grauds”	261	111.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	152
53.	A. Kalēja	Leņina v. n.	258	112.	Z. Kačegarova	Leņina v. n.	149
54.	I. Braža	Staļina v. n.	249	113.	Z. Ašņevica	„Sarkanais karogs”	144
55.	A. Kurnava	Leņina v. n.	242	114.	V. Kuršinska	Kārļa Marksa v. n.	119
56.	A. Regolte	„Uzvara”	238	115.	E. Dankevica	Leņina v. n.	116
57.	Dz. Vitola	„Brīvība”	238	116.	S. Lauke	„Uzvaras karogs”	106
58.	R. Freija	„Uzvaras karogs”	235	117.	A. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	93
59.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība”	234	118.	L. Treimane	Kārļa Marksa v. n.	82

Labā sēkla — augstas ražas ķīla

Sena tautas paruna māca: „Kāda sēkla, tāda raža”. Šo patiesību labi iegaumējuši un tagad ievēro praksē daudzi mūsu lauksaimniecības arteļi. Bauskas rajona Leņina vārdā nosauktais kolchozs un „Lielupe”, Baldones rajona Imanta Sudmaļā vārdā nosauktais kolchozs, Dobeles rajona kolchozs „Nākotne” un desmitiem citu lauksaimniecības arteļu nemitīgi rūpējas par sēklas kvalitāti. Tur sēklas laukus labi kopj, laikā novāc, izkuļ un sēklu rūpīgi uzglabā līdz sējas laikam.

Šajos kolchozos laukus vienmēr apsēj tikai ar labi sagatavotu šķirnes sēklu. Tāpēc katru gadu tur iegūst augstas ražas. Piemēram, Dobeles rajona lauksaimniecības arteļi „Nākotne” šogad no katra hektara ieguva 20 centnerus labības. Visiem mūsu kolchoziem ir iespējas iegūt šādas ražas.

Pašlaik mūsu kolchozu laudis izvēršusi gatavošanos pavasara sējai. Laukopības brigades sagatavo un izved uz tirumiem mēslojumu, mehanizatori remontē lauksaimniecības mašīnas un rīkus. Notiek sēklas šķirošana.

Kas jā dara, lai sēklu labi sagatavotu sējai? Vispirms tā jāiztīra, atdalot no tās visas nezāļu sēklas, zemes piciņas, akmeņiņus un bojātos graudus. Pēc tam sēkla jākodina, lai iznīcinātu sēnīšu slimību dīgļus, kā arī jāapstrādā ar indīgām ķīmikalijām un mikroelementiem. Lai veicinātu sēklas dīgšanu, pirms sēšanas tā jāapsilda ar siltu gaisu.

Kā zināms, daļu kondicionā neapbilstošu, bet dzīvotspējīgu sēklu iespējams kondicionēt. Tas panākams, plānā kārtiņā izberot sēklu apcirkni vai zem nojumes, bet saulainā laikā zem klajas debess. Jo agrāk pirms sēšanas sēkla tiek apsildīta ar siltu gaisu, jo augstāks ir tās dīgspējas procents.

Jāpanāk, lai visa sēkla pilnīgi atbilstu kondīcijām, jo no tā būs atkarīga nākamā gada raža. Agronoms P. Serbžinskis

Mēs dzīvojam sabiedrībā, kas balstās uz taisnības un sabiedriskās vienlīdzības principiem, un esam lepnī par to. Šai sakarībā tad arī nozīmīga kļūst draudzības un biedriskuma ieaudzinašana visos mūsu sabiedrības locekļos. Tai jāvēlta uzmanība jau no bērna kaut cik apzinīgās dzīves sākuma pirmajām dienām.

Mūsu skolas šajā ziņā veic daudz. Uz biedriskumu virza bērnu kopējais darbs un mūsu skolu programmu mācību viela, kas viscaur, it sevišķi literatūra, ir caurstrāvota ar dziļiem draudzības un biedriskuma paraugiem. Skolā bērns uz to ierosina arī viss ārpusstundu darbs — nodarības pionieru organizācijā, darbs fizikulas kolektīvos, dažādu sporta komandu treniņi un sacensības.

Ja to cenšas realizēt mūsu skolas, tad mazāk to vērojam daudzās ģimenēs, it sevišķi tas sakāms par vienbērnu ģimenēm. Daudzbērnu ģimenēs

PAR AUDZINĀŠANAS TEMĀM

Tas jāņem vērā vecākiem draudzības un biedriskuma jūtu ieaudzinašanā bērnos

dažkārt bērns jau pats bez vecāku iejaukšanās mācās tīri praktiski savas attiecības ar citiem veidot, dzīvojot kopā brālū un māsu sabiedrībā. Ir ļoti nozīmīgi tas, ka bērni jau priekšskolas gados aug sava vecuma sabiedrībā — bērnu novietnēs, bērnu dārzos, vēlāk savu brīvo laiku pavada pionieru namos, kur tie audzinātāju vadībā strādā un mācās sabiedrībā.

Draudzības un biedriskuma jūtas bērnos veidosies, bez šaubām, pašas no sevis arī bez citu iejaukšanās, bet tie ir tikai jautājums, kā tās veidosies. Tāpēc vecākiem vienmēr jābūt nomodā par to, kā šajā ziņā veidojas bērni. Draudzībai nebūs veselīgs un pareizs pamats, ja viens no draugiem savus biedrus cen-

tisies visur izmantot savās interesēs, pakļaut tos, cenšoties pār tiem valdīt. Ja uz šādiem pamatiem dibināsies bērnu draudzība, tad tie jau radīsies aizmetņi vēlākajam pašlabumniekam, egoistiskam patmilim, kāds mūsu sabiedrībā nav ciešams. Vecāki šajā ziņā saviem bērniem bieži izdara ļāca pakalpojumus. Tas notiek, ja vecāki priecājas, ka viņu lolojums vienmēr citiem prot sadot, ka viņš tos izriko tikai pēc savas gribas. Šādas „draudzības un biedriskuma” attīstības rezultātā bērns paaudzis prot sadot nevienam biedriem, bet arī saviem vecākiem un grib kļūt par ķēniņu visiem. Tāpēc vecākiem ir rūpīgi un uzmanīgi jāseko savu bērnu draudzēšanās gaitām un jā-

skatās, lai tās labvēlīgi ietekmētu abas puses. It sevišķi jāseko, lai „draudzība” neveidotos uz nevēlamu pasākumu pamata. Šādos gadījumos vecāku pienākums draudzēšanos jau pašā sākumā, kamēr nav par vēlu, izjaukt, sarunās ar bērnu parādot „draugu” patieso seju. Ja tas savlaicīgi netiks darīts, vecāku nožēla vēlāk būs jo liela. To liecina tādi piemēri, kā mums visiem zināmie Hartmanis, Zarachovičs, Ģedulis un citi jaunieši, kas, skriedami pakaļ vilts draugiem, pameta pat skolu un pazaudēja savu padomju jauniesā stāju.

Vecāku pienākums sagatavot pamatus, radīt apstākļus bērnu veselīgai draudzībai. It sevišķi labs līdzeklis biedriskuma un draudzības jūtu iz-

kopšanā ir kopīgs, sabiedrisks darbs, jo tas ar vienotu mērķi rada kopības apziņu.

Vecākiem ir jācinās pret maldīgas draudzīguma un biedriskuma izpaušmes gadījumiem. Bērni bieži it kā biedriskuma un cēlas draudzības vārdā cenšas skolā slinkiem dot norakstīt, cenšas pateikt priekšā, cenšas noslēpt savu biedru izdarītos pārkāpumus, sedzot pat pilnīgi huliganiska rakstura nodarījumus (piemēram, inventāra bojāšana), neapzinādā mies, ka līdz ar to paši kļūst par līdzvaininiekiem. Mājā bērni, protams, to visu bieži izstāsta un lepojas ar savām „draudzības” jūtām un vecāki bieži nenosoda šo rīcību. Lūk, arī tie ir ļāca pakalpojums, nepareizi izprastis biedriskuma un draudzības jūtas. No šādu biedriskuma un draudzības jūtu veidošanos bērni jāpasarga un savs noteikts pienākums te ir tieši vecākiem.

J. Kaugurs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Kolonizatoru neveiksme

Angļu un franču imperialistu militārā avantūra pret Ēģipti beigusies ar neveiksmi. 22. decembrī pēdējie agresoru karaspēka kareivji atstāja Portsaidas teritoriju un pilsētā iegāja Ēģiptes bruņoto spēku vienības. Portsaidu, ostu pie ieejas Suecas kanalā no Vidusjūras puses, tagad pārvalda likumīgie Ēģiptes varas organi.

Angļu un franču interventi cietuši neveiksmi, un šīs neveiksmes cēlonis ir ēģiptiešu tautas varonīgā pretošanās, ko atbalstīja sabiedrības plašas aprindas visā pasaulē. Imperialistiskās agresijas neveiksme Ēģiptē, atzīmē ķīniešu avīze „Ženmiņžibao”, no jauna liecina, ka „nekad vairs neatgriezīsies tie laiki, kad kolonizatori varēja nesodīti apspiest tautu nacionālās neatkarības kustību.” Ēģiptes uzvara, raksta avīze, „iedvesmo visas tautas, kas cīnās par savu nacionālo neatkarību, par mieru visā pasaulē.”

Pēc agresoru aiziešanas no Portsaidas kļuvis zināmi briesmīgie noziegumi, ko viņi pastrādājuši šajā pilsētā. Interventi pilnīgi sagrāvuši ne tikai atsevišķas ēkas, bet arī veselus kvartālus un ielas. Kā ziņo Ēģiptes avīze „Al-Ahram”, Portsaidā iznīcināti vismaz 9 tūkstoši dzīvojamu māju un vismaz 3 tūkstoši māju nopietni bojātas. Okupanti terorizēja pilsētas mierīgos iedzīvotājus. Kā stāsta aculiecinieki, Portsaidas ielās ne dienu, ne nakti neapklusā šāviņi. Angļu un franču kareivji pa vienam un veselās grupās apšāvuši nevainīgus Ēģiptes pilsoņus. Portsaidas ģenerālgubernators Mohameds Riads iz-

teicies, ka angļu un franču okupācijas laikā pilsētā nogalināti apmēram tūkstoš mierīgo iedzīvotāju. Tā kā iebrucēji varēja rīkoties nesodīti, viņi atklāti izlauzīja dzīvojamās mājas un veikalus. Okupanti nolaupījuši un izveduši no Portsaidas mantas un dažādas vērtības vairāku miljonu mārciņu kopsumā.

Parādot, kā agresori saimniekojuši Ēģiptes teritorijā, Ēģiptes un citu arābu valstu laikraksti aicina Arābu Austrumu tautas vēl ciešāk saliedēties un būt vēl modrākām, lai nepieļautu šādu noziegumu atkārtosanos. Pie tam tie norāda, ka imperialisti, kas piespiesti pagaidām atkāpties, nav atteikušies no saviem plāniem sagrābt Suecas kanālu un saglabāt pozīcijas Tuvo Austrumu zemēs. Brīdinot no šīm briesmām, Ēģiptes avīze „Aš-Saab” raksta: „Mēs vēl neesam panākuši pilnīgu uzvaru, cīņa turpinās, jo kolonizatori negrib nolikt ieročus. Viņi cīnīsies uz dzīvību un nāvi, aizstāvēdami savas pozīcijas. Kolonizatori uzsāks jaunus manevrus un karstā kara vietā izvērsīs auksto karu, lai saglabātu vēl palikušo ietekmi arābu valstīs. Turpmākajā cīņā ienaidnieks var uzsākt nervu karu, izmantot politisku un ekonomisku spiedienu, savzvērestības...”

Tas, no kā brīdina Ēģiptes avīze, tiek realizēts jau tagad. Izraelas valdošās aprindas, ko neapšaubāmi pamudina imperialistiskās lielvalstis, cenšamās izdarīt spiedienu uz Ēģipti, visādi novilcina sava karaspēka izvešanu no okupētās Sinaja pussalas un Gazas rajona.

Par imperialistu asiņainajiem nodomiem Tuvajos Austrumos liecina arī nesen atklātā savzvērestība Sirijā. Šīs savzvērestības mērķis bija gāzt Sirijas valdību, kas enerģiski atbalsta Ēģipti un aktīvi vērsās pret rietumvalstu imperialistisko politiku. Sirijas varas organi izmeklēšanā konstatējuši, ka valsts apvērsumu Sirijā gatavojušas rietumvalstis ar savu marionešu — Irakas un Izraelas valdību palīdzību. Kā plānoja savzvērestība, apvērsumam būtu vajadzējis notikt reizē ar Izraelas uzbrukumu Sirijai, vēlāk Sirijas teritorijā ienākot Irakas karaspēkam. Par to, kurp ved gatavotās savzvērestības pavedieni, izplāpjušies arī Izraelas avīze „Davar”, kas ziņoja par ASV un Francijas sarunām par valsts apvērsuma organizēšanu Sirijā. ASV plānus pret Siriju visai vaļsirdīgi šajās dienās izklāstījuši amerikāņu avīze „Daily News”, ierosinādama „ātri un cieši saistīt Siriju” ar ASV. Pēc avīzes domām, tieši „ar Sirijas starpniecību” jāmēģinot nodibināt amerikāņu kundzību pār arābu zemēm.

Imperialistisko lielvalstu tiķojumi Tuvajos Austrumos saasina starptautisko saspīlējumu un nopietni apdraud ne tikai arābu tautas, bet arī mieru un drošību visā pasaulē. Nav šaubu, ka Tuvo Austrumu valstu tautas, visas mieru mīlošās cilvēces atbalstītas, dos pienācīgu pretsparu visām imperialistu jaunajām provokācijām. Labs piemērs šai ziņā ir angļu un franču iebrucēju neveiksme Ēģiptē.

N. Čigirjs

Dzīve Ungarijā rit normali

Ungarļas darbaļaudis, uzvarējuši kontrrevolucionāros spēkus, atgriežas mierīgā celtniecības darbā. Attēlā: sodien Budapeštas ielas.

Jauno gadu iesākot

Tie Kuldīgas iedzīvotāji, kuri jauno gadu sagaidīt bija ieradusies rajona kultūras namā, nopriecāties vien nevarēja par zāles māksliniecisko noformējumu un pašu jaungada sagaidīšanas programmu.

Šodien ir apklususi svētku muzika, nodzēsta spoža projektoru gaisma.

Lai gan galvenās durvis ir slēgtas, ik vakarus uz kārtējiem mēģinājumiem zālē pulcējas dejotāji, muziķi, dramatiskā kolektīva dalībnieki.

It sevišķi čakli jauno gadu uzsāka dramatiskā kolektīva pašdarbnieki. Viena grupa b. Liepas vadībā turpina Miļutina muzikalās operetes „Trembita” iestudēšanu.

Pēc pāris mēnešiem kuldīdznieki varēs noskatīties šī iestudējuma pirmizrādi.

Jau pirmajā festivala koncertā rajona kultūras nama tautisko deju dejotāji uzstāšies jaunās tērpos un sniegs vairākas jauniestudētas dejas.

Gatavojoties festivalam, plašu programmu iestudējis balaļu un dombru orķestris un citi pašdarbības pulciņi.

A. Zaļums

Anatolijs Bezuglovs

Atgadījums no prakses

(No advokata piezīmēm)

(1. turpinājums)

Taču drīz ciematā aplidoja ziņa, kas daudzus padarīja domīgus. Ksana Kuļikova devusi piekrišanu iziet pie Stepana par sievu. Un vēl pēcnedēļas atgadījumā notikums, kas atrisināja visas šaubas.

Marfa stāstīja, ka kādā rītā viņa izslaukti govi un dzinusi to uz ganāmpulku. Viņas domas nemierīgi riņķojušas ap Stepanu. Viņa gājusi, ceļu neievērodama. Un pēkšņi pie paša upītes krasta pārsteigumā un izbailes noslīgusi pie zemes. Iepīnēs zālē, vientulīgi gulēja Nuras sarkanais puszbaciņš, tas pats, ko viņa dāvinājusi meitenei uz Pirmo Maiju.

Marfa iekliegusies un, nemeklējot ceļu, metusies uz ciematu...

Otrā dienā Bobkovs sēdēja pie izmeklētāja un stāstīja, kā kādreiz viņš ar Nurku gājis pa peronu un saticis Vasiliju

Čubatiju — sava pulka karavīru. Uz priekiem iegājuši stacijas bufētē, iedzēruši, parunājušies. Un viņš pastāstījis Vasilijam par savu grūto dzīvi, par sievas un mātes nāvi, par Nurku.

„Nu, piesēdās man Vasilijs, — atminējās Stepana. — „Braucu, — saka, — ciemos pie vecākiem. Laid man līdz Nurku paciemoties! Iepriecini manus bezbērnu vecīšus! Bet pēc mēneša braukšu atpakaļ, atvedīšu”.

Jautrs vīrs bija Vasilijs. Nurka uzreiz viņam pieķērās un arī sāka lūgties. Iedzēram mēs krietni. Bet, kad es atskurbu, ne Vasilija, ne Nurkas vairs nebija. Tā es arī nezināju, kurp viņš to aizvedis”.

Uz izmeklētāja jautājumu, kā meitene bija apģērbta aizbraukšanas dienā, Stepana atbildēja, ka ģērbusies viņa bijusi zilā kleitiņā un sarkanos

puszbaciņos, ko tai uzdāvinājuši kaimiņiene Marfa.

Par savām attiecībām ar Kuļikovu Bobkovs kategoriski atteicās runāt.

Turpretī pati Ksana labprāt izstāstīja par visu: kā Stepana stundām ilgi nostāvējis pie viņas vārtiņiem, kā ne reizi vien raudājis, lūdzoties viņu iet par sievu. Viņa, kaut arī iemīlējusi Stepanu, taču baidījusies kļūt par pamāti... Nezin par ko Nurka viņu neieredzējusi.

Bet kādreiz Stepana viņai sacījis, ka meiteni aizsūtījis uz laukiem pie radiem. Fēc tam Ksana arī devusi piekrišanu.

Konfrontējot Stepanu ar Kuļikovu, viņš atzinās, ka apmānījis Ksanu, cerot, ka viņa pieradīs pie Nurkas, kad tā atgriezīsies, taču tāpat kā iepriekš pastāvēja uz to, ka meiteni aizvedīs Vasilijs.

Pēc tam notika konfrontēšana ar Marfu Strupinu, un te nu Bobkovu pieķēra, ka par

puszbaciņiem viņš runāja nepatiesību. „Kauns bija teikt, ka meitene aizbrauca basām kājām, — atzinās Stepana, — bet puszbaciņu pie upes, droši vien, kucēns aizvilcis. Bet varbūt Nurka pati to pazaudējusi”.

Bija redzams, cik bezpalīdzīgi viņš pinas savās liecībās.

Taču, lai pilnīgi pārliecinātu Bobkovu, cik veltīgi liegties, vajadzēja pārbaudīt visus viņa apgalvojumus. Bet laiks gāja. Izmeklēšana ievilkās.

Pēdīgi no karaspēka daļas, kur pēc Stepana vārdiem viņš dienējis kopā ar Vasiliju Čubatiju, pienāca atbilde.

No turienes ziņoja, ka pulkā, kur dienējis gvardijas ierindnieks Bobkovs, pēc sarakstiem skaitās, daudz karavīru un seržantu, kam vārds Vasilijs, taču neviena Čubatija vai pat Čubikova nevienam no viņiem nav.

Kļuva skaidrs, ka versiju par frontes draugu apsūdzētā izdomājis. Un tomēr Bobkovs ar kaut kādu nīknu stūrgalvi-

bu turpināja pastāvēt uz savām liecībām.

Tiesa, viņš atzinās, ka Vasilija uzvārdu noteikti nezina. „Dažādās rotās mēs ar viņu dienējām, — paskaidroja Stepana. — Pārbaudēs kopā negadījās būt. Visi viņu sauca par Čubatiju. Un es arī uzskatīju, ka tas ir viņa uzvārds”.

Tajā laikā Bobkova kaimiņi paziņoja izmeklēšanai papildus dažus visai būtiskus sīkumus.

Viena sieviete atcerējās, ka redzējusi Stepanu vasaras sākumā naktī netālu no upītes. Nesis viņš kaut ko uz rokām un ieraudzījis šo, meties krūmos. Naktī bijusi mēnessnīca, un kaimiņiene nekļūdīgi pazinusi Bobkovu.

Citi kaimiņi stāstīja par Stepana stāvokli pēc meitenes pazūšanas. Viņš kļuvis drūms un jauns, piebūvēts slēgi visu laiku bijuši aizvērti, un ne ar ko neesot sarunājies.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms